

ՀՀ Ֆինանսների նախարարություն

Հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողով

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ 44/5

3 նոյեմբերի 2015 թ.

Քննարկվեց «Սաշիկ և Սևակ եղբայրներ» ՍՊԸ 05.10.2015 թ-ի դիմում-բողոքը ՀՀ ՖՆ Գավառի ՏՀՏ 01.10.2015 թ-ի թիվ 5012053 ակտի դեմ:

«Սաշիկ և Սևակ եղբայրներ» ՍՊԸ բողոքում բերված փաստարկները.

«Սաշիկ և Սևակ եղբայրներ» ՍՊԸ-ում (այսուհետ նաև՝ Ընկերություն) բյուջեի հետ փոխհարաբերությունների և հարկային մարմնի կողմից վերահսկվող ՀՀ օրենսդրության առանձին պահանջների կատարման ճշտությանն ուղղված ստուգման արդյունքում ՀՀ Ֆինանսների նախարարության Գավառի տարածքային հարկային տեսչության կողմից 01.10.2015 թ-ին կազմվել է թիվ 5012053 ստուգման ակտը:

Ստուգման ակտի 1-ին կետով արձանագրվել է, թե իբր 2014 թ-ի երրորդ և չորրորդ եռամսյակներում ընկերության կողմից 10.445.700 դրամ (ներառյալ ԱԱՀ) ՀԴՄ կտրոններով ձեռք բերված ապրանքները պատշաճ կարգով չեն ձևակերպվել, չեն մուտքագրվել և հետագայում էլ չեն ելքագրվել շինարարական աշխատանքների կատարման փուլերում՝ խախտելով 25.08.1998 թ-ի «Ծախսերը հիմնավորող փաստաթղթերի նկատմամբ ներկայացվող պահանջները սահմանելու այդ փաստաթղթերի կազմման կարգը հաստատելու մասին» ՀՀ կառավարության 525 որոշմամբ հաստատված կարգի 2-րդ կետի «գ», «դ» և «ե» ենթակետերում նշված վավերապայմանները:

Արձանագրվել է նաև, որ ՀԴՄ կտրոններով ձեռք բերված 8.704.408 դրամի ապրանքների արժեքը որպես ծախս չի ընդունվում համաձայն՝ «Շահութահարկի մասին» ՀՀ օրենքի 10-րդ հոդվածի 1-ին կետի:

Ստուգման ակտի 1-ին կետով արձանագրվածն առավել քան անհասկանալի է և անընդունելի, քանի որ Ընկերության կողմից ստուգումն ընդգրկող ժամանակաշրջանում ՀՀ կառավարության 25.08.1998 թ-ի թիվ 525 որոշմամբ հաստատված կարգի էական խախտումներ թույլ չեն տրվել: Բացի այդ, եթե ընդունենք, որ ոչ էական նշանակություն ունեցող խախտումներ թույլ են տրվել (որոշ ՀԴՄ կտրոնների վրա համապատասխան նշումներ չկատարելու առումով) նշված պահանջի (պահանջների) չկատարումն ինքնին չի նշանակում, որ ծախսերը հիմնավորող փաստաթղթերը հարկման նպատակով չեն ընդունվում, քանի դեռ նշված այլ վավերապայմաններ, ըստ էության, հիմնավորում են կատարված ծախսերը: Մասնավորապես, ՀԴՄ կտրոնների հետևի մասում առկա են եղել ընկերության կնիքը, ՀԴՄ կտրոններին կից առանձին թղթերի վրա լրացվել են ՀՀ կառավարության վերը նշված որոշմամբ հաստատված կարգով նախատեսված վավերապայմանները, ընկերության կողմից ՀԴՄ կտրոններով ձեռք բերված ապրանքները հիմնավորվում են նաև այլ փաստաթղթերով:

Ինչ վերաբերում է ստուգման ակտում նշվածին, որ ՀԴՄ կտրոններով ձեռք բերված ապրանքները պատշաճ կարգով չեն մուտքագրվել և չեն ելքագրվել շինարարական աշխատանքների կատարման փուլերում, ապա հարկ է նշել, որ ձեռք բերված ապրանքները միանգամից տեղափոխվել են շին. հրապարակ, քանի որ ընկերությունը չունի համապատասխան պահեստային շինություններ: Իսկ մնացած ձևակերպումները կատարվել են օրենքով սահմանված կարգով և բոլոր փաստաթղթերն առկա են:

Վերոգրյալից ակնհայտ է դառնում, որ ստուգումն իրականացնող պաշտոնատար անձանց կողմից ՀԴՄ կտրոններով ձեռք բերված 8.704.408 դրամի ապրանքների արժեքը որպես ծախս չընդունելն ակնհայտ անհիմն է, այն չի բխում ՀՀ գործող օրենսդրության պահանջներից:

Այս կապակցությամբ հարկ է նշել, որ «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 5-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչարարություն իրականացնելիս վարչական մարմիններին արգելվում է միայն ձևական պահանջների պահպանման նպատակով անձանց ծանրաբեռնել պարտականություններով կամ մերժել նրանց որևէ իրավունք տրամադրելը, եթե նրանց վրա դրված պարտականությունները բովանդակային առումով կատարված են:

Նույն անհիմն պատճառաբանությամբ ստուգումն իրականացնող պաշտոնատար անձինք ՀԴՄ կտրոններով ձեռքբերումների մասով եկել են եզրահանգման, որ ընկերությունը չէր կարող հաշվանցել ՀԴՄ կտրոններում առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարները: Այսպես, ստուգման ակտի 3-րդ կետում բառացիորեն նշված է հետևյալը. «ԱԱՀ-ի ստուգումից պարզվեց, որ 2014թ. երրորդ և չորրորդ եռամսյակներում ընկերության կողմից 10.445.700 դրամ (ներառյալ ԱԱՀ) ՀԴՄ կտրոններով ձեռք բերված ապրանքները պատշաճ կարգով չի ձևակերպվել, չի մուտքագրվել և չի ելքագրվել շինարարական աշխատանքների կատարման փուլերում խախտելով 25.08.1998 թ-ի «Ծախսերը հիմնավորող փաստաթղթերի նկատմամբ ներկայացվող պահանջները սահմանելու այդ փաստաթղթերի կազմման կարգը հաստատելու մասին» ՀՀ կառավարության 525 որոշմամբ հաստատված կարգի 2-րդ կետի «գ», «դ» և «ե» ենթակետերում նշված վավերապայմանները»: Այնուհետև նշվել է. «Ուստի ընկերությունը չի կարող տվյալ ՀԴՄ կտրոններում ԱԱՀ-ի գումարները «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 23-րդ 1-ին կետի երկրորդ պարբերության պահանջների համաձայն: Հետևաբար ընկերության կողմից 2014թ.-ի երրորդ եռամսյակին ՀԴՄ կտրոններով ձեռք բերված 4795000 դրամ ընդհանուր գումարի 799326 դրամ ԱԱՀ-ի գումարը և չորրորդ եռամսյակին 5650700 դրամ ընդհանուր գումարի 941855 դրամ ԱԱՀ-ի գումարները հաշվանցման (դեբետագրման) ենթակա չեն»:

Տվյալ դեպքում առավել քան անհասկանալի է ստուգումն իրականացնող պաշտոնատար անձանց նման եզրահանգումները: Ընկերությունը ստուգումն ընդգրկող ժամանակահատվածում ավելացված արժեքի հարկի խախտումներ թույլ չի տվել, ՀԴՄ-ով կատարված միանվագ գործարքները չեն գերազանցել 300 հազար դրամը, իսկ յուրաքանչյուր ամսվա ընթացքում՝ 3 միլիոն դրամը: Հետևապես ստուգման ակտի 3-րդ կետով լրացուցիչ գանձման ենթակա ԱԱՀ-ի գումարները նույնպես ակնհայտ անհիմն են, չեն բխում ՀՀ գործող օրենսդրության պահանջներից:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 55-րդ հոդվածի 1-ին մասի ա) կետի, 57-րդ հոդվածի 1-ին մասի, 37-րդ հոդվածի 1-ին մասի, 43-րդ հոդվածի 1-ին մասի և «ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի 2-րդ մասի 9-րդ և 10-րդ կետերի դրույթների վերլուծությունից հետևում է, որ վարչական վարույթի ժամանակ փաստական հանգամանքների բազմակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ քննարկման ապահովումը վարչական մարմնի պարտականությունն է, ընդ որում, անձի համար ոչ բարենպաստ փաստական հանգամանքների առկայության դեպքում ապացուցման պարտականությունը վարչական վարույթի ընթացքում, ինչպես նաև ակտի հիմքում ընկած փաստական հանգամանքների ապացուցման բեռը դատարանում՝ գործի քննության ընթացքում, կրում է վարչական մարմինը, իսկ փաստի առկայությունը կամ բացակայությունը վիճելի մնալու դեպքում դրա բացասական հետևանքները կրում է այդ փաստի ապացուցման բեռը կրող կողմը՝ տվյալ դեպքում վարչական մարմինը:

Խախտվել են «ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի, 4-րդ հոդվածի, «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 11-րդ հոդվածի պահանջները:

Հարկ է նշել նաև, որ ՀՀ Ֆինանսների նախարարության Գավառի ՏՀՏ 01.10.2015թ. թիվ 5012053 ստուգման ակտի վրա բացակայում է վարչական ակտն ընդունած վարչական մարմնի պաշտոնական կնիքը: Այսինքն, խախտվել են «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 55-րդ հոդվածի 4-րդ մասի «Ժ» կետով սահմանված դրույթները:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 63-րդ հոդվածի 1-ին մասի դրույթներով ընկերությունը խնդրում է ՀՀ ՖՆ Գավառի տարածքային հարկային տեսչության 01.10.2015 թ-ի թիվ 5012053 ակտը չեղյալ համարել:

ՀՀ Ֆինանսների նախարարության հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովի եզրակացությունը.

ՀՀ ՖՆ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովը (այսուհետ նաև Հանձնաժողով), ուսումնասիրելով սույն գործին առնչվող նյութերն ու ապացույցները եկավ հետևյալ եզրակացության:

Քննարկման ընթացքում նշվեց, որ ՀՀ Ֆինանսների նախարարի 19.06.2015 թ-ի թիվ 5012053 հանձնարարագրի համաձայն «Սաշիկ և Սևակ եղբայրներ» ՍՊԸ-ում իրականացվել է բյուջեի հետ փոխհարաբերությունների և հարկային մարմնի կողմից վերահսկվող ՀՀ օրենսդրության առանձին պահանջների կատարման ճշտության ստուգում: Արդյունքում կազմվել է ՀՀ ՖՆ Գավառի ՏՀՏ 01.10.2014 թ-ի թիվ 5012053 ակտը (այսուհետ նաև Ակտ), որով լրացուցիչ գանձման է առաջադրվել ընդամենը 4.732.199 դրամ:

1. Ակտի 1-ին կետով մասնավորապես արձանագրվել է, որ 2014 թ-ի երրորդ և չորրորդ եռամսյակներում ընկերության կողմից 10445700 դրամ (ներառյալ ԱԱՀ) ՀԴՄ կտրոններով ձեռք բերված ապրանքները պատշաճ կարգով չեն ձևակերպվել, չեն մուտքագրվել և հետագայում էլ չեն ելքագրվել շինարարական աշխատանքների կատարման փուլերում՝ խախտելով ՀՀ կառավարության 25.08.1998թ. «Ծախսերը հիմնավորող փաստաթղթերի նկատմամբ ներկայացվող պահանջները սահմանելու և այդ փաստաթղթերի կազմման կարգը հաստատելու մասին» N525 որոշմամբ հաստատված կարգի 2-րդ կետի «գ», «դ» և «ե» ենթակետերում նշված վավերապայմանները:

ՀԴՄ կտրոններով ձեռք բերված 8704408 դրամ ապրանքների արժեքը որպես ծախս չի ընդունվում համաձայն «Շահութահարկի մասին» ՀՀ օրենքի 10-րդ հոդվածի 1-ին կետի: Այսպիսով 2014 թ-ի ընկերության համախառն եկամուտը կազմում է 59701370 դրամ, իսկ համախառն եկամտից նվազեցվող ծախսերը՝ ըստ ներկայացված փաստաթղթերի կազմում է 53092022 դրամ (հաշվի առած 31.12.2013թ. առկա ապրանքային մնացորդը և անավարտ շինարարությունը), այսինքն հարկվող շահույթը կազմում է 6609348 դրամ, որից հաշվարկվում է 1321869 դրամ շահութահարկ, իսկ ընկերության կողմից ցույց է տրվել 2998970 դրամ հարկվող շահույթ և հաշվարկվել է 599794 դրամ շահութահարկ: Այսինքն, ընկերության կողմից պակաս է հաշվարկվել և ցույց տրվել 722075 դրամ շահութահարկ, որը որպես թաքցրած գումար ենթակա է գանձման բյուջե 361037 դրամ 50% տուգանքի հետ միասին՝ համաձայն «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 27-րդ հոդվածի:

Հիմք ընդունելով «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 23-րդ և 25-րդ հոդվածների դրույթները շահութահարկի գծով լրացուցիչ գանձման է առաջադրվել ընդամենը 1.262.614 դրամ:

Շահութահարկի գծով արձանագրված խախտումների վերաբերյալ հարկ է նշել հետևյալը.

«Շահութահարկի մասին» ՀՀ օրենքի 10-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ հարկվող շահույթը որոշելիս համախառն եկամուտը նվազեցվում է դրա ստացման հետ կապված անհրաժեշտ և փաստաթղթերով հիմնավորված ծախսերի չափով: Անհրաժեշտ են համարվում անմիջականորեն և բացառապես ապրանքների արտադրության, ծառայությունների մատուցման, շուկայում առաջխաղացման և (կամ) ապրանքների (ծառայությունների) իրացման, խորհրդատվական և իրավաբանական ծառայությունների, ուղեկցման, երաշխիքային հսկողության և շահագործման ընթացքում բացահայտված թերությունների վերացման, արտադրության (շինարարության) նախապատրաստման, յուրացման և կոնսերվացման, գույքի պահպանման, կադրերի պատրաստման համար հարկատուի կատարած ծախսերը, ինչպես նաև եկամտի ստացման հետ կապված և դրա համար անհրաժեշտ այլ ծախսերը: Նույն հոդվածի 3-րդ մասին համապատասխան՝ ապրանքանյութական պաշարների, աշխատանքների, ծառայությունների, հիմնական միջոցների և այլ ակտիվների ձեռքբերման (և համապատասխան դեպքերում՝ այլ հարկատուների եկամուտներին վերաբերող) փաստաթղթերի հիմնավորման նկատմամբ ներկայացվող պահանջները սահմանում է ՀՀ կառավարությունը:

ՀՀ կառավարության 25.08.1998թ. «Ծախսերը հիմնավորող փաստաթղթերի նկատմամբ ներկայացվող պահանջները սահմանելու և այդ փաստաթղթերի կազմման կարգը հաստատելու մասին» N 525 որոշմամբ հաստատված կարգի 5-րդ կետի համաձայն՝ ՀՀ օրենսդրությամբ սահմանված կարգով կիրառվող ՀԴՄ-ների կտրոնները (նույն կարգի 2-րդ կետի «գ» ենթակետում նշված վավերապայմանները ձեռք բերողի կողմից ինքնուրույնաբար լրացվելու դեպքում՝ անմիջականորեն ՀԴՄ-ի կտրոնի վրա կամ դրան կցված փաստաթղթում) ընդունվում են որպես ծախսերը հիմնավորող փաստաթուղթ, եթե դրանց հանրագումարը չի գերազանցում ամսական 3.0 մլն դրամը՝ միանվագ գործարքը 300 հազ. դրամը չգերազանցելու դեպքում:

Վերոնշյալ կարգի 6-րդ կետի համաձայն՝ ծախսերը հաշվարկային փաստաթղթերով հարկման նպատակով հիմնավորված չեն համարվում (և, համապատասխանաբար, հարկային պարտավորությունը հարկային օրենսդրությամբ սահմանված ընդհանուր կարգով հաշվարկելու համար հիմք չեն հանդիսանում, բացառությամբ հարկային օրենսդրությամբ սահմանված դեպքերի), եթե էականորեն խախտվել են սույն կարգի 2-րդ, 3-րդ, 31-րդ, 4-րդ, 5-րդ, և 52-րդ կետերի պահանջները: Ընդ որում, նշված որևէ պահանջի (պահանջների) չկատարումն ինքնին չի նշանակում, որ ծախսերը հիմնավորող փաստաթղթերը հարկման նպատակով չեն ընդունվում, քանի դեռ նշված այլ վավերապայմաններ, ըստ էության, հիմնավորում են կատարված ծախսերը:

Ակտի 1-ին կետով արձանագրվել է, որ ՀԴՄ կտրոններով ձեռք բերված ապրանքները պարշաճ կարգով չեն ձևակերպվել, չեն մուտքագրվել և հեղափոխվում էլ չեն ելքագրվել շինարարական աշխատանքների կատարման փուլերում՝ խախտելով ՀՀ կառավարության 25.08.1998թ. N 525 որոշմամբ հաստատված կարգի 2-րդ կետի «գ», «դ» և «ե» ենթակետերում նշված վավերապայմանները:

Ըստ խախտման նկարագրի, ՀԴՄ կտրոններով կատարված ձեռքբերումները չեն համարվել եկամտի ստացման հետ կապված, այլ համարվել են փաստաթղթերով չհիմնավորված ծախսեր:

Սակայն ՀՀ կառավարության 25.08.1998 թ-ի N 525 որոշմամբ հաստատված կարգով ծախսերը հարկման նպատակով հիմնավորված համարվելու համար կարգով սահմանված վավերապայմաններն ապահովելուց ու կարգի պահանջներին համապատասխանելուց բացի ապրանքների մուտքագրման ու ելքագրման լրացուցիչ պահանջներ սահմանված չեն: Միաժամանակ, ընկերության բերած փաստարկներով՝

կարգի 5-րդ կետին համապատասխան՝ ՀԴՄ կտրոնների դարձերեսին կամ դրանց կցված փաստաթղթում առկա են եղել ՀՀ կառավարության 25.08.1998 թ-ի N 525 որոշմամբ հաստատված կարգի 2-րդ կետի «գ», «դ» և «ե» ենթակետերում նշված վավերապայմանները: Ընդ որում, ձեռքբերումների միանվագ գումարը չի գերազանցել 300.0 հազ. դրամը, իսկ դրանց ամսական հանրագումարը՝ 3,0 մլն. դրամը:

Դրանով իսկ ընկերությունը պահպանել է ՀՀ կառավարության 25.08.1998 թ-ի N 525 որոշմամբ հաստատված կարգի և «Շահութահարկի մասին» ՀՀ օրենքի 10-րդ հոդվածի 1-ին մասի պահանջները:

2. Ակտի 3-րդ կետով նույնպես արձանագրվել է, որ 2014 թ-ի երրորդ և չորրորդ եռամսյակներում ընկերության կողմից 10445700 դրամ (ներառյալ ԱԱՀ) ՀԴՄ կտրոններով ձեռք բերված ապրանքները պատշաճ կարգով չեն ձևակերպվել, չեն մուտքագրվել և հետագայում էլ չեն ելքագրվել շինարարական աշխատանքների կատարման փուլերում՝ խախտելով 25.08.1998թ. ՀՀ կառավարության «Ծախսերը հիմնավորող փաստաթղթերի նկատմամբ ներկայացվող պահանջները սահմանելու և այդ փաստաթղթերի կազմման կարգը հաստատելու մասին» N 525 որոշմամբ հաստատված կարգի 2-րդ կետի «գ», «դ» և «ե» ենթակետերում նշված վավերապայմանները:

Ուստի ընկերությունը չի կարող հաշվանցել տվյալ ՀԴՄ կտրոններում առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարները՝ «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 23-րդ հոդվածի 1-ին կետի երկրորդ պարբերության պանջների համաձայն: Հետևաբար ընկերության կողմից 2014 թ-ի երրորդ եռամսյակին ՀԴՄ կտրոններով ձեռք բերված 4795000 դրամ ընդհանուր գումարի 799326 դրամ ԱԱՀ-ի գումարը և չորրորդ եռամսյակին 5650700 դրամ ընդհանուր գումարի 941855 դրամ ԱԱՀ-ի գումարները հաշվանցման (դեբետագրման) ենթակա չեն:

Արդյունքում հիմք ընդունելով «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 43-րդ հոդվածի 1-ին կետի, «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 23-րդ և 25-րդ հոդվածների դրույթները ԱԱՀ-ի գծով լրացուցիչ գանձման է առաջադրվել ընդամենը 3.435.632 դրամ:

Ավելացված արժեքի հարկի գծով արձանագրված խախտումների վերաբերյալ հարկ է նշել հետևյալը.

«Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 23-րդ հոդվածով հստակ սահմանված են ՀԴՄ ֆիսկալային կտրոններում առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարների հաշվանցման համար պարտադիր պահանջները: Նվաճ հոդվածի համաձայն՝ արտադրական և այլ առևտրային նպատակներով հանրապետության տարածքում ձեռք բերված ապրանքների և ստացված ծառայությունների դիմաց կանխիկ դրամով վճարված գումարները օրենսդրությամբ սահմանված կարգով կարող են հաշվանցվել նաև հարկային հաշիվներում, ՀԴՄ ֆիսկալային կտրոններում և (կամ) կրճատ հաշիվ ապրանքագրերում առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարների չափով, եթե այդ գործարքների գումարը (ներառյալ՝ ԱԱՀ-ն) յուրաքանչյուր միանվագ գործարքի համար չի գերազանցում 300 հազար դրամը, իսկ յուրաքանչյուր ամսվա ընթացքում բոլոր այդպիսի գործարքների համար՝ 3 միլիոն դրամը: Այսինքն, ՀԴՄ կտրոններով ձեռքբերումների դեպքում նախ պետք է լինեն ՀԴՄ ֆիսկալային կտրոնները, ձեռքբերումները պարտադիր պետք է լինեն արտադրական և այլ առևտրային նպատակներով, կտրոններում պետք է առանձնացված լինեն ԱԱՀ գումարները, յուրաքանչյուր գործարքը (ներառյալ ԱԱՀ-ն) չպետք է գերազանցի 300 հազ. դրամը, իսկ ամսական հանրագումարը՝ 3 մլն դրամը:

Ակտի 3-րդ կետով արձանագրվել է, որ ՀԴՄ կտրոններով ձեռք բերված ապրանքները պատշաճ կարգով չեն ձևակերպվել, չեն մուտքագրվել և հետագայում էլ չեն ելքագրվել շինարարական աշխատանքների կատարման փուլերում՝ խախտելով ՀՀ կառավարության 25.08.1998 թ-ի N 525 որոշմամբ հաստատված կարգի վավերապայմանները, ուստի և ընկերությունը չէր կարող հաշվանցել ՀԴՄ կտրոններում

առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարները՝ «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 23-րդ հոդվածի 1-ին կետի երկրորդ պարբերության պանջների համաձայն:

Ըստ խախտման նկարագրի, ՀԴՄ կտրոններով կատարված ձեռքբերումները չեն համարվել արտադրական և առևտրային այլ նպատակների հետ չկապված փեռքբերումներ, այլ համարվել են փաստաթղթերով չհիմնավորված ծախսեր: Սակայն «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 23-րդ հոդվածի 1-ին կետի երկրորդ պարբերությամբ խախտման նկարագրով բերված պահանջներ սահմանված չեն, իսկ ընկերությունը պահպանել է ՀԴՄ կտրոններում առանձնացված ԱԱՀ-ի գումարների հաշվանցման համար «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 23-րդ հոդվածով սահմանված կարգի պահանջները:

Բացի այդ, ՀՀ կառավարության 25.08.1998 թ-ի N 525 որոշմամբ հաստատված կարգն ընդունվել է «Շահութահարկի մասին» ՀՀ օրենքի 10 հոդվածի 1-ին կետի, «Եկամտային հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 17-րդ հոդվածի 5-րդ մասի և «Շրջանառության հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 12-րդ հոդվածի 4-րդ մասի, ինչպես նաև «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 22-րդ հոդվածի պահանջներն ապահովելու նպատակով և չէր կարող կիրառվել «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 23-րդ հոդվածի իմաստով:

Ելնելով վերոգրյալ փաստական հանգամանքներից՝ Հանձնաժողովը գտնում է, որ Ակտի 1-ին և 3-րդ կետերը կազմվել են ՀՀ օրենսդրությամբ նախատեսված պահանջների խախտմամբ, հետևապես ղեկավարվելով «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 63-րդ հոդվածի դրույթներով, Ակտի վերոգրյալ կետերը ենթակա են չեղյալ ճանաչման:

Ելնելով քննարկման արդյունքներից և ղեկավարվելով «Հարկային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 43.1-րդ հոդվածի և «Մաքսային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի պահանջներով հանձնաժողովը

ո թ ո շ ու մ է՝

Չեղյալ համարել ՀՀ ՖՆ Գավառի ՏՀՏ 01.10.2014 թ-ի թիվ 5012053 ակտի 1-ին և 3-րդ կետերը:

Հանձնաժողովի նախագահ՝

Վ.ՄԻՐՈՒՄՅԱՆ